

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, declarat de către inculpatul

Gori Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-l Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 27.04.2016-16.03.2017
2. instanța de apel: 11.04.2017-28.11.2017
18.12.2018-14.05.2019
3. instanța de recurs: 01.03.2018-23.05.2018
01.08.2019-13.11.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 16 martie 2017, Gori Vasile Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 42 alin. (3), (4), (5), art. 166 alin. (2) lit. c), d), f) Cod penal, la 5 ani închisoare;

- art. 208 alin. (2) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Gori Vasile i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, s-a inclus parțial pedeapsa executată în baza sentinței Judecătorei Strășeni din 05 aprilie 2016, stabilindu-i lui Gori Vasile pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Vremeș Valentina, în privința căreia în prezent hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 18 decembrie 2015, aproximativ ora 12:00, Gori Vasile și concubina acestuia inculpata Vremeș Valentina, aflându-se la domiciliu său din r. Xxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxx, primul,

acționând prin participație complexă, a organizat și instigat contra recompensă minorul Xxxxx și propriii săi copii Xxxxx și Xxxxx, care se aflau în centrul s. Xxxxx, r. Xxxxx, și îl aveau în preajmă pe minorul Xxxxx, de a-l ademini și invita pe ultimul la el acasă în scopul returnării sumei de 14000 ruble rusești primiți anterior de la fiul său Xxxxx.

La scurt timp, Xxxxx, Xxxxxși Xxxxx venind cu Xxxxxla domiciliul lui Gori Vasile, au intrat în gospodărie, după care în casă. În continuarea acțiunilor ilegale, Xxxxx, Xxxxxși Xxxxx ghidați și dirijați fiind prin sfaturi, indicații și încurajări de către Gori Vasile, iar de către concubina acestuia Vremeș Valentina doar prin încurajări, acționând întru privarea ilegală de libertate a persoanei, au aplicat față de Xxxxx violența manifestată prin aplicarea de multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului (cap, față, mâini, picioare, abdomen) și anume, de către Xxxxxcu pumnii și picioarele precum și cu un melesteu și o vergea metalică, de către Xxxxx cu pumnii și picioarele precum și cu un melesteu din lemn, iar de către Xxxxx cu picioarele și cu un clește metalic, după care, la cerința lui Gori Vasile, Vremeș Valentina a adus și oferit minorilor lipici, cu care ultimii i-au legat lui Xxxxx mâinile la spate și l-au târât în beciul aceleiași gospodării.

În vederea atingerii scopului infracțional Xxxxx, Xxxxx și Xxxxx legându-i lui Xxxxx picioarele cu o frânghie, cu acordul lui Gori Vasile l-au privat ilegal de libertate și l-au ținut până în jurul orei 16:00, timp în care, toți trei au continuat să-l amenințe și insulte precum și să-i aplice multiple lovituri cu pumnii, picioarele, cu un melesteu din lemn și un clește metalic în diferite regiuni ale corpului, provocându-i părții vătămate minore Xxxxx vătămări corporale neînsemnate, sub formă de echimoze și excoriații multiple a feței și membrelor superioare și inferioare.

Tot Gori Vasile, la 18 decembrie 2015, în perioada de timp cuprinsă între ora 12:00 – 16:00, prin manipulare psihologică a atras, iar prin influență creând intenții de săvârșire a infracțiunii, a determinat la activitate criminală pe Xxxxx și propriii săi copii Xxxxxși Xxxxx, despre care cunoștea cu certitudine că sunt minori, în consecință în asemenea mod a organizat privațiunea ilegală de libertate a minorului Xxxxx.

Acțiunile inculpatului Gori Vasile au fost calificate de prima instanță în baza art. 42 alin. (3), (4) și (5), 166 alin. (2) lit. c), d) și f) Cod penal - că a *organizat, instigat și prin complicitate a contribuit prin sfaturi și indicații la privațiunea ilegală de libertate a unei persoane care nu este legată de răpirea acesteia, săvârșite de mai multe persoane, cu bună știință în privința unui minor și cu aplicarea de obiecte în calitate de armă și în baza art. 208 alin. (2) Cod penal - adică *atragera și determinarea minorilor la activitate criminală manifestată prin săvârșirea privațiunii ilegale de libertate a unei persoane care nu este legată de răpirea acesteia, săvârșite de mai multe persoane, cu bună știință în privința unui minor și cu aplicarea de obiecte în calitate de armă, săvârșite de părinți.**

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Hedeș Daniela în numele inculpatului Gori Vasile, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a lui Gori Vasile, conform art. 390 alin. (2) Cod de procedură penală.

În argumentarea apelului, s-a invocat că:

- prima instanță nu a constatat fapta, dar a transcris rechizitoriul;
- prin sentința Judecătorei Strășeni din 16.03.16, dosar nr. 1-233/2016, s-a examinat situația faptică în privința minorilor Bulumez Sergiu, Xxxxx și Vremeș Vasile, din care nu s-a evidențiat coparticiparea lui Gori Vasile și Vremeș Valentina;
- nici acușarea, nici inculpații minori nu au dat careva declarații din care ar rezulta situația faptică din prezenta cauză penală, nici instanța de judecată nu a constatat coparticiparea lui Gori Vasile la săvârșirea infracțiunii date. În ceea ce privește că prin acțiunile sale intenționate Gori Vasile ar fi săvârșit infracțiunea de atragere a minorilor în activitatea criminală sau determinarea lor la săvârșirea unor fapte imorale, adică, atragerea și determinarea minorilor la activitatea criminală, acușarea nu a prezentat probe pertinente care ar demonstra vina inculpatului în cele imputate lui, deoarece prin declarațiile sale condamnatul Xxxxx a menționat că împreună cu Xxxxxși Xxxxx l-au adus pe Xxxxx în gospodăria lui Gori Vasile. Nu a declarat că a fost determinat, instigat de către cineva și anume de către Gori Vasile. Aceste declarații au fost deja verificate de către o instanță și constatate ca fiind veridice prin sentința Judecătorei Strășeni din data de 16.03.16, iar acușarea nu a contestat sentința dată în partea ce ține de faptul că minorii din inițiativă proprie au săvârșit infracțiunea dată și nu a demonstrat viceversa nici în acea cauză penală nici în prezenta;
- în ceea ce privește faptul că Gori Vasile ar fi organizat și instigat, iar prin complicitate ar fi contribuit prin sfaturi și indicații la privațiunea ilegală de libertate a unei persoane care nu este legată de răpirea acesteia, acușarea nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă ce ar demonstra intenția directă în cele imputate.

3.2. Avocatul Gumeniuc Ion în numele inculpatei Vremeș Valentina, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a inculpatei Vremeș Valentina de sub învinuirea imputată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că în ședința de judecată în apel au fost audiați suplimentar inculpații Gori Vasile și Vremeș Valentina care au pledat nevinovați, au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința din prima instanță, cum ar fi: declarațiile părții vătămate minore Xxxxx(f. d. 2-17, vol. II); declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore Baranovschi Lilia (f. d. 19-25, vol. II); declarațiile martorului Lozovanu Veronica (f. d. 27-28, vol. II); declarațiile martorului minor Xxxxx(f. d. 33-42, vol. II); declarațiile reprezentantului legal al martorului minor Xxxxx(f. d. 29-32, vol. II); declarațiile

martorului Xxxxx(f. d. 147-153, vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.12.2015, cu planșa fotografică, care indică locul comiterii infracțiunii, urmele acesteia și obiectele folosite la comiterea ei (f. d. 21-27, vol. I); procesele-verbale de examinare a obiectelor din 14.01.2016, cu planșa fotografică, care identifică și reflectă melestul din lemn, vergeaua metalică, cleștele metalic și pelicula adezivă, obiecte care au fost folosite la comiterea infracțiunii (f. d. 28-35, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 18 decembrie 2015, care confirmă că s-a depistat și ridicat de la Vremeș Valentina recipisă scrisă de către partea vătămată Xxxxx(f. d. 39-40, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 10 din 14.01.2016 și raportul de constatare medico legală nr. 336 din 21.12.2015, din care rezultă, că la partea vătămată Xxxxx s-au constatat echimoze și excoriații multiple a feței, a membrilor superioare și inferioare, care s-au format sub acțiunea unui corp ascuțit, posibil în timpul și circumstanțele indicate, duc la dereglarea sănătății până la 6 zile și se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f. d. 45, 48, vol. I).

În continuare, în contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, instanța de apel a conchis că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpaților Gori Vasile și Vremeș Valentina în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

La fel, s-a reținut că starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

Totodată, s-a notat că motivele invocate de apelanți sunt nefondate, din considerentul că urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Subsidiar, s-a precizat că sentința cuprinde elementele definatorii unei sentințe de condamnare, prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

Astfel, s-a stabilit că sunt descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpaților Gori Vasile și Vremeș Valentina, motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite de acești inculpați, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

Mai mult, instanța de apel a concluzionat că probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței au fost obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și sunt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a mai notat că este corectă și soluția primei instanțe la stabilirea pedepsei inculpaților, menționând că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor din articolele 7, 61, 75 și 90 Cod penal, în sentință, fiind

cuprinse datele privind persoana inculpaților Gori Vasile și Vremeș Valentina, gravitatea infracțiunilor săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei.

Astfel, s-a conchis că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei aplicate inculpatului Gori Vasile se v-a obține prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu executare.

Temeiuri pentru aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege instanța de apel nu a constatat.

Subsidiar s-a notat că, versiunea inculpaților Gori Vasile și Vremeș Valentina nu are acoperire probatorie, se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

În același sens, s-a specificat că nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpaților, astfel susținerile, precum că inculpații Gori Vasile și Vremeș Valentina nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunilor imputate, nu sunt credibile, din moment ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță – relevante în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunilor respective de către inculpați.

Totodată, s-a indicat că inculpații nu cad sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricția prevăzută la articolul 1 alin. (1) - nu se aplică amnistia persoanei care nu a manifestat căință activă în cadrul procesului penal precum și la articolul 10 alin. (1), lit. d) nu se aplică amnistia persoanei inculcate care a săvârșit infracțiunea prevăzută la articolele 166 alin. (2) și 208 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Gori Vasile, care fără a face referire la vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie reîncadrate faptele constatate și audierea repetată a martorilor.

În argumentarea recursului, a indicat că:

- minorii au dat declarații mincinoase fiind influențați de mama lor;
- nu a participat la săvârșirea infracțiunilor incriminate;
- nu a îndemnat copiii la săvârșirea infracțiunii, aceștia fiind îndemnați de mama lor;
- partea vătămată Xxxxxnu declară nimic împotriva inculpatului;
- totul a fost planificat de Vremeș Valentina și Xxxxx.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2018, a fost dispusă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În motivarea deciziei instanța de recurs a indicat că recurentul contestă decizia instanței de apel, fără a specifica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, dar își manifestă dezacordul cu încadrarea

juridică a faptelor constatate, precum și își declară nevinovăția, însă fără a preciza în baza cărui articol din legea penală ar urma să fie reîncadrate faptele, motive ce cad sub incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, instanța de recurs a reținut că motivele invocate de recurent ce cad sub incidența temeiurilor de recurs specificate, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Ce ține de argumentele recurentului, prin care acesta declară nevinovăția și își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțe, și anume a declarațiilor părții vătămate Xxxxx, a martorului Xxxxx, instanța de recurs a indicat că nu pot fi acceptate, din considerentul că acestea sunt pur declarative, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului.

Mai mult, ce ține de temeiul de recurs ce rezultă din textul recursului, stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume cazul când: „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, aspect sub care recurentul contestă constatarea vinovăției (latura subiectivă) sale în comiterea infracțiunilor imputate, și face o apreciere proprie a probelor în temeiul cărora prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, precizând că nu a participat și nu a îndemnat minorii la săvârșirea infracțiunii, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol a invocat că nu poate accepta aceste afirmații, or ele contravin constatărilor din hotărârile primei instanțe și a instanței de apel în prezenta speță, care corect au reținut că în acțiunile inculpatului Gori Vasile se întrunesc toate elementele infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), (5), art. 166 alin. (2) lit. c), d), f), art. 208 alin. (2) Cod penal, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe descrise și apreciate de instanțele de judecată prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar a stabilit că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în decizia contestată sub aceste aspecte.

Totodată, instanța de recurs analizând textul deciziei atacate (f.d. 39-45, vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurent, a stabilit că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar cu privire la calificarea acțiunilor inculpatului, bazându-și just soluția de respingere a apelurilor declarate și de menținere a sentinței primei instanțe, pe cumulul de probe administrat legal, examinat de prima instanță, verificat de instanța de apel și apreciat prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, a acceptat-o și a însușit-o, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO.

9. La data de 04 decembrie 2018, cauza penală a fost remisă instanței de apel pentru examinarea cererii de apel declarată de inculpatul Gori Vasile la data de 15 noiembrie 2018 împotriva sentinței.

În motivarea cererii a indicat dezacordul cu soluția instanței de fond prin care

i s-a stabilit în baza art. 42 alin. (3), (4) și (5), art. 166 alin. (2) lit. c. d) și f) Cod penal - 5 ani închisoare și în baza art. 208 alin. (2) Cod penal - 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, a fost respins ca inadmisibil apelul declarat și menținută sentința

11. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței asupra căreia la data de 15 noiembrie 2018 a declarat apel inculpatul Gori Vasile, a constatat că sentința atacată a fost obiect de examinare, asupra căruia s-a expus deja instanța ierarhic superioară prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 și inclusiv, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2018, aceasta fiind irevocabilă.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a constatat că, cererea de apel declarată de inculpatul Gori Vasile la data de 15 noiembrie 2018 împotriva sentinței este inadmisibilă, or pe caz este deja o hotărâre irevocabilă.

În aceste circumstanțe, instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în cererea de apel, or instanța de apel nici nu purcede la examinarea fondului cererii de apel, deoarece verificarea legalității și temeiniciei soluției primei instanțe, prin respingerea din motivul inadmisibilității nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

12. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, solicitând trimiterea dosarului la rejudecare în prima instanță, deoarece ședința de judecată în instanța de apel a avut loc fără prezența sa, este nevinovat, solicită să fie trase la răspundere persoanele vinovate Vameș Valentina și Xxxxx.

13. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul cu dezacordul și modalitatea de apreciere a probelor. Instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹ Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt este stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că inculpatul în recursul declarat nu indică nici un temei de casare din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și în argumentarea recursului ordinar declarat la caz, recurentul indică la general, că nu recunoaște vina, iar cauza penală a fost examinată în lipsa acestuia în instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal reține că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 11 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, a judecat cauza în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, indicând motive legale și întemeiate pentru care a respins apelul inculpatului ca inadmisibil, dat fiind că deja, în speță, a fost epuizată calea de atac - apelul.

Or, soluția instanței de apel coroborează și cu faptul că, în temeiul prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, sentința a devenit irevocabilă după decizia instanței de recurs ordinar din 23.05.2018, prin care a fost menținută sentința din 16.03.2017 și decizia instanței de apel din 28.11.2017, iar în corespundere cu art. 452, 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac și în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, pot fi atacate doar cu recurs în anulare.

Este de remarcat și faptul că, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, pot fi invocate în recurs doar acele temeuri care au fost invocate și în apel.

Or, argumentul recurentului, că nu este vinovat în comiterea infracțiunii în cauză, nu are niciun suport juridic în aspectul vizat supra, deoarece nici nu a fost invocat în apel.

Totodată, instanța de recurs respinge și critica recurentului precum că ședința de judecată din data de 14.05.2019 a avut loc în lipsa acestuia, deoarece reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată din data de 14.05.2019 (f.d.139-141), se atestă că inculpatul Gori V. și avocatul acestuia au fost prezenți, inculpatul fiind audiat în conformitate cu prevederile art. 367 Cod de procedură penală, totodată fiindu-i acordat și ultimul cuvânt, de asemenea fiind pronunțat și dispozitivul deciziei, în prezența acestuia, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului.

În consecință, dat fiind faptul că în fața instanței de recurs nu este stabilit cadrul discuției, fără motivarea recursului, în corespundere cu prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul conchide că recursul inculpatului este inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429-430 Cod de procedură penală.

15. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 1) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2019, de către inculpatul **Gori Vasile Xxxxx**, în cauza penală în privința acestuia, deoarece **nu îndeplinește cerințele de conținut.**

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 05 decembrie 2019.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Boico Victor